

igral že nebroj najtežjih vlog s častnim uspehom. Njegova slava je znana po celem slovanskem jugu. Upamo, da je ta nova moč prav dobra, vsaj kolikor moremo sklepati po dosedanjih kritikah. Adela Barjaktarovičeva je nova naivka. Gospej Taborski, na novo angažirani heroini je priredilo praško občinstvo ob njenem odhodu iz Prage prisrčne ovacije. Bila je splošno priljubljena in je, kot se čuje, resnična umetnica. Njen soprog, gospod Viljem Taborski, angažiran za karakterne in ljubimske vloge, slovi kot eden najboljših slovanskih igravcev sploh. Gospod Oton Boleška pride nanovo v Ljubljano, upamo, da se potrudil v bodoče vedno tako, kot se je v „Moči teme“ in da nam ga vspricho njegovega talenta ne bo treba grajati radi večnega karikiranja. Upamo najbolje. — Zopet je angažirana tudi g. Ruža Noskova. Vse drugo osobje ostane. Gospod Dragutinovič je izvrsten intrigant, gospod Verovšek poleg narodnih značajev prav dober oče, gospod Danilo časten bonvivant, gospa Danilova dobra salonska in seriozna dama, gospod Nučič sigurno stokrat boljši ljubimec kot Vedral.

Seveda pogrešamo, da bi bile vloge tako zasedene, kot je obligatno pri večjih odrih; nimamo posebne sentimentalke, ne subrete, ne karakternega komika, ne salonskega ljubimca; pri nas igra isto osobje „Hamleta“ in „Od stopnje do stopnje“. Pa za naše razmere smemo imenovati angažirane moči dobre in zato lahko zahtevamo od intendance, da nam sestavi repertoar tako, kot to vpricho osobja lahko stori. Letos ne rabimo več „Japonskih vaz“ in „Detektivov“, ne maramo več „Luce in Lipeta“ in „Kilometerfresserja“. Dajte nam iger, ki bodo vredne dostojnega občinstva in osobja, ki ga imate na razpolago! Naj slavno dramatično društvo res gleda, da goji pravo umetnost!

Kolikor vemo, vpošljejo v najkrajšem času razni avtorji nekaj slovenskih izvornih iger. Zgodovinska igra „Erazem Predjamski“ je gotova, istotako tudi: „Moč ljubezni“ in „Abiturient“, dijaška drama. Gospodje odborniki naj izreko svojo sodbo naglo in ni treba prebirati igre oziroma rokopisa, ki obsega 120 strani, sedem mesecev, kot se je to dogodilo lani. Kako se glede domače dramatične produkcije nastopa na primer v Zagrebu! Kaj hitro se vprizori vsaka reč, in občinstvo sodi. Pri nas pa se jemlje ozir v prvi vrsti na pisatelja, če je persona grata oziroma gratissima, Kaj je z „Jakobinci?“ Ali so izginili v prahu? Dajte nam jih in ne bojte se jih, morda so boljši kot „Cigani“.

Kakor hitro bo znan novi repertoar, izpregovorimo kaj več, za sedaj samo še enkrat klic obupnega v puščavi: S tem osobjem dober repertoar, če ne,

ne bomo nikogar pardonirali. Saj dobrih iger je dovolj, le ne tiščite z nosom ob zid, da jih ne vidite!

V operi smo dobili mesto g. Orželskega Mihaela pl. Rezunova iz Berolina. Njegov tenor je močan, visok in dobro šolan. Nova altistovka g. Reisova je dobra, isto smemo reči o gdč. Kamili Prohaskovi, koloraturki. Operno osobje se že pridno vadi. Za opero nimamo toliko strahu, kot za dramo. Glede opere nimamo lanske sezoni ničesar oporekati. Z njo smo zadovoljni. Le nekaj naj se nam letos da: Wagnerja že dolgo nismo čuli.

Za danes dovolj. Upamo, da ne bo treba le grajati, ampak da v bodoče slavno dramatično društvo vendar enkrat upošteva naše upravičene zahteve.

Prvi hrvaški časopis. Dne 12. julija 1906 je preteklo ravno sto let, odkar je začel izhajati prvi hrvaški časopis. To je bil uradni list Napoleonove

Rojstni hiši dr. L. Tomana in M. Langusa v Kamni gorici.

vlade v Dalmaciji „Kraljski Dalmatin“ (Il Regio Dalmata). Ta list je izhajal v laškem in hrvaškem jeziku in je nosil motto: *Dic maris et terrae tempestatumque potentes ferte viam vento facilem et spirare secundi* (Verg. Aen. III.) „Kraljski Dalmatin“ je izhajal vsako soboto predpoldne v Zadru. Literarnih stvari seveda ni bilo v časopisu. List je prinašal zlasti uradne vesti, potem dogodke iz Dalmacije in od drugih strani Napoleonovega cesarstva. En popoln eksemplar tega časnika ima zagrebška vseučilišna biblioteka, ki ga je šele pred kratkim dobila. „Kraljski Dalmatin“ je izhajal do 8. decembra 1809., potem pa niso imeli Hrvatje svojega lista prav do Gaja, ki je ustanovil svoje: „Novine horvatsko-slavonsko-dalmatinske“.

Josip Kozarac. 22. t. m je umrl v Koprivnici na Hrvaškem znani hrvaški književnik Josip Ko-